

16 Φεβρουαρίου 2020

Ένα μαγευτικό και μοναδικό στον τόπο μας θέαμα

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Οι καλύβες από καλάμια και ψαθί που στέκονται αυθάδικα πάνω σε πασσάλους

Μέσα στη γαλήνια απεραντοσύνη της «λίμνης της μεγάλης και της ήρεμης», όπως αποκαλούσε ο Κωστής Παλαμάς τη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, το μάτι στέκεται σε κάτι ανθρώπινες κατασκευές που σε συνεπαίρνουν από την πρώτη στιγμή.

«Πελάδες» τις λένε οι ντόπιοι και δεν είναι παρά οι ταπεινές καλύβες των ψαράδων, μικρά καταλύματα απολύτως συνυφασμένα με τη ζωή στο υγρό στοιχείο.

Όσοι ψάρευαν ή δούλευαν στη λιμνοθάλασσα έπρεπε κάπως να προστατευτούν από τα ξαφνικά μπουρίνια και τα καπρίτσια του καιρού. Και κάπου να αποθηκεύουν τα σύνεργά τους, τα ίδια τα μέσα του βιοπορισμού.

Αλλά και να μαζεύονται φυσικά παρέες-παρέες για κουβεντούλα, τσιπουράκι και μεζέδες.

Οι πελάδες είναι αναπόσπαστο στοιχείο της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου, καλυβάκια καμωμένα από καλάμι και ψάθα που στέκονται αγέρωχα πάνω σε πασσάλους για να λειτουργούν ως απάγκιο από την κακοκαιρία.

Πέρα από λειτουργικό τμήμα της παραδοσιακής αλιευτικής ιεροτελεστίας, κάποιες φορές στέγαζαν και τις οικογένειες των ψαράδων, όταν το πενιχρό εισόδημα δεν μπορούσε να προσφέρει σπίτι της προκοπής στη στεριά.

Μοιάζουν να επιπλέουν μυστηριωδώς πάνω στο νερό και θυμίζουν εποχές αλαργινές, αν και αποτελούν ζώσα ιστορία του τόπου μας. Από κοντά και τα «ιβάρια» (ή «διβάρια»), η άλλη χαρακτηριστική κατασκευή της λιμνοθάλασσας, αυτές οι ξύλινες περιφράξεις που παγιδεύουν στο εσωτερικό τους τα ψάρια.

Περνώντας από το Μεσολόγγι δεν μπορεί να μη σε συνεπάρει το ξεχωριστό αυτό θέαμα, που κάτι σου θυμίζει αλλά δεν ξέρεις τι. Πιθανότατα εικόνες από άλλες και μακρινές γωνιές του κόσμου. Σίγουρα όχι από Ελλάδα.

Πελάδες έχτιζαν οι ψαράδες μεμονωμένες ή σε συστάδες και πελάδες αντικρίζεις ακόμα, πάντα σε στρατηγικά σημεία της λιμνοθάλασσας, με υλικά που έβρισκαν τριγύρω. Πάσσαλοι από φτελιές και στηρίγματα από αλμυρίκια, τοίχοι από νεροκάλαμα και δέσιμο με ψαθί όλα κι όλα.

Απομένεις να τις θαυμάζεις για την ταπεινότητα της κατασκευής, αλλά και το θαύμα της μηχανικής τους. Συνδεδεμένες άρρηκτα με το υγρό στοιχείο και τις γαίτες, τις βάρκες χωρίς καρίνα της λιμνοθάλασσας, είναι λες και φτιάχτηκαν με το τίποτα.

Όπου «τίποτα» η μεγάλη μαστόρικη παράδοση του τόπου μας και ο ιδρώτας των ανθρώπων που θα ζούσαν εντός τους.

Επισκεφτείτε οπωσδήποτε τις ψαράδικες καλύβες του Μεσολογγίου, εκεί που η ζωή κυλά απλά και αργά. Όπως θα έπρεπε ενδεχομένως...

Πηγή: newsbeast.gr